

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 75

31. mája 1982

Úplný slovenský preklad

Poznámka pre čitateľa: Tento dokument je prekladom historického Audio listu Dr. Petra Davida Betera. Neoverené tvrdenia o tajných operáciách, zbraniach a mocenských skupinách sú autorove tvrdenia; preklad ich nepotvrdzuje ako historické fakty. Zachováva autorov hlas, citácie a členenie pôvodného textu.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 31. mája 1982 a toto je môj AUDIO LIST® č. 75.

Tu v Spojených štátoch je dnes významný sviatok, Memorial Day — Deň pamiatky padlých. Pre väčšinu z nás je to deň voľna z práce, deň na pikniky alebo návštevy priateľov a príbuzných. Víkend spojený s týmto sviatkom je známy dopravnými zápchami, nehodami na cestách a automobilovými pretekmi Indianapolis 500. Memorial Day je aj sezónnym medzníkom, ktorý označuje začiatok tradičnej letnej dovolenkovej sezóny. Väčšina z nás ho víta ako bránu do leta, ale má aj vážnejší význam, na ktorý niekedy zabúdame. Je to deň, ktorý sme vyhradili na uctenie vojakov, ktorí padli v boji za našu krajinu. Pripomína nám, že vojna sa pre Ameriku opakovane stávala krutou skutočnosťou a zakaždým mala tragickú cenu v ľudských životoch.

Keď sa pozerám na práve sa začínajúce leto 1982, mám zmiešané pocity. Ako väčšina ostatných Američanov sa teším na činnosti, vďaka ktorým je letná dovolenková sezóna obdobím radosti; nadchádzajúce leto však bude pre Ameriku aj obdobím rastúceho nebezpečenstva.

Harmonogram jadrovej vojny, ktorý som zverejnil pred tromi mesiacmi v AUDIO LISTE č. 72, stále platí, priatelia. Počíta s vypuknutím PRVEJ JADROVEJ VOJNY do polovice septembra 1982, sotva o tri mesiace. Americkí bolševici, ktorí teraz ovládajú Pentagon Spojených štátov, nespomaľujú svoje vojnové prípravy. Platí to napriek tomu, že časť ich vojnového plánu bola ochromená, ako som podrobne vysvetlil minulý mesiac.

Tajné boje, z ktorých vznikla takzvaná falklandská kríza, takmer zničili plány Pentagonu na konečné víťazstvo v nastávajúcej vojne; tunajší bolševickí vojnoví plánovači však majú vo svojom uvažovaní samovražedný sklon a sú odhodlaní viesť vojnu bez ohľadu na následky.

Práve keď vyslovujem tieto slová, titulky o falklandskej vojne medzi Argentínou a Britániou sú čoraz väčšie. Odkedy som sa s vami rozprával minulý mesiac, boli na oboch stranách hlásené ťažké straty. Argentína prišla o svoj jediný krížnik, General Belgrano, aj o niekoľko menších plavidiel a množstvo lietadiel. Británia dosiaľ priznala stratu piatich veľkých lodí — dvoch torpédoborcov, dvoch fregát a kontajnerovej lode plnej vojenského materiálu. Tieto správy do istej miery odrážajú rozsah súčasných bojov, ale sú neúplné a skreslené. Ako v každej vojne, prvou obeťou sa stala pravda.

Moje tri osobitné témy tohto AUDIO LISTU sú:

Téma č. 1 — ODPOČÍTAVANIE PENTAGONU K PRVEJ JADROVEJ VOJNE

Téma č. 2 — EKONOMICKÝ ÚTOK NA ÚSTAVU SPOJENÝCH ŠTÁTOV

Téma č. 3 — BILLY GRAHAM PROTI BOLŠEVICKEJ VOJNOVEJ LOBBY

Téma č. 1 – ODOPOČÍTAVANIE PENTAGONU K PRVEJ JADROVEJ VOJNE

V AUDIO LISTE č. 73 pred dvomi mesiacmi som odhalil, že tu vo Washingtone sa vyvíja celkom nová stratégia jadrovej vojny proti Rusku. Vypracúva ju elitná skupina vojenského plánovania v mimoriadnom utajení pod krycím názvom „PROJEKT Z“. Je to urýchlený projekt, ktorý požaduje, aby sa samotná PRVÁ JADROVÁ VOJNA začala do septembra tohto roku 1982.

Minulý mesiac som oznámil, že PROJEKT Z naďalej rýchlo napreduje v tajnej miestnosti vojnového plánovania tu v centre Washingtonu. Ako som uviedol, rozpracúvanie základného vojnového plánu už prebiehalo. Teraz, priatelia, je pripravený prvý úplný návrh celého vojnového plánu PROJEKT Z. Plán je v zásade dokončený a zostáva už len sem-tam urobiť menšie úpravy. A teraz sa existencia tohto významného nového jadrového vojnového plánu Spojených štátov začína dostávať do správ. Práve včera, 30. mája, sa o ňom po prvý raz objavil článok v New York Times. Článok Richarda Hallorana má titulok „PENTAGON VYPRACÚVA PRVÚ STRATÉGIU NA VEDENIE DLHEJ JADROVEJ VOJNY“. Začína sa, citujem:

„Tvorcovia politiky ministerstva obrany v novom päťročnom obrannom pláne prijali predpoklad, že jadrový konflikt so Sovietskym zväzom by mohol byť zdĺhavý, a vypracovali svoju prvú stratégiu na vedenie takejto vojny.“

Článok ďalej uvádza, že plán je rozpracovaný v nezverejnenom 125-stranovom dokumente. Bol pripravený na schválenie ministrom obrany Casparom Weinbergerom.

Priatelia, už mnohokrát som oznámil, že Pentagon Spojených štátov ovládajú bolševici, ktorí predtým ovládali Rusko. Tiež som označil Weinbergera za najvyššieho viditeľného agenta bolševikov v dnešnej vláde Spojených štátov.

Jadrové vojnové plány tunajších bolševikov rýchlo napredujú; ako som však už tiež oznámil, dnešná vláda Spojených štátov je rozdeleným domom. Proti bolševikom stoja ich zarytí súper, Rockefellerov kartel. Jeho najvyšším viditeľným operatívcom vo federálnej vláde je dnes minister zahraničných vecí Alexander Haig. Často viditeľné hašterenie medzi Haigom a Weinbergerom je iba slabým tieňom tohto smrteľného mocenského boja v zákulisí. Na rozdiel od tunajších bolševikov Rockefellerovská frakcia nechce jadrovú vojnu. Jedným slovom, nemôže si ju dovoliť. Stratila by všetko, a preto tunajšia Rockefellerovská frakcia horúčkovo pracuje na zastavení bolševického plánu jadrovej vojny.

Aj noví protibolševickí vládcovia Ruska sú proti jadrovej vojne. Protibolševické a protijadrové postoje Rockefellerovho kartelu a Kremľa v posledných mesiacoch viedli k obmedzenej koalícii medzi nimi. Jej doteraz najpozoruhodnejším výsledkom je falklandská vojna, ktorá teraz zúri medzi Argentínou a Britániou. V AUDIO LISTE č. 74 minulý mesiac som vysvetlil, o čo v nej ide. Je viditeľnou dohrou tajných bojov, ktoré sa odohrali počas apríla. Rockefellerov kartel a Rusi spojili sily, aby zničili určité významné vojenské zariadenia a rezervy zbraní. Tie boli kľúčovými súčasťami poslednej fázy vojnového plánu PROJEKT Z.

Celá operácia sa začala 3. apríla na ostrove Južná Georgia. S pomocou Argentíny dokázal spoločný rockefellerovsko-ruský tím komanda vyradiť tamojšiu gigantickú skrytú námornú základňu. Základňu, vybudovanú počas šesťdesiatych rokov, pôvodne ovládal Rockefellerov kartel prostredníctvom vlády Spojených štátov; tunajší bolševici však získali kontrolu nad základňami približne pred tromi rokmi, keď sa zmocnili amerického Pentagonu.

Minulý mesiac som podrobne opísal, ako bol útok na základňu uskutočnený. Nachádzala sa v obrovskej umelej jaskyni vyhlúbenej vo vnútri hory pri vode. Keď boli zamaskované vstupy pre lode uzavreté, základňa bola odolná proti bombám; spoločný rockefellerovsko-ruský tím komanda ju však

úspešne napadol tým, že cez horu vyvrátil šachtu. Potom cez ňu vložili kompaktnú ruskú neutrónovú bombu a odpálili ju vo vnútri rozľahlej námornej základne. Tento postup trval niekoľko týždňov. Thatcherovej vláda, ktorú rovnako ako Pentagon Spojených štátov ovládajú bolševici, vyslala Kráľovské námorníctvo. Najprv malo vytlačiť ťažko vyzbrojenú rockefellerovsko-ruskú vojenskú jednotku skôr, než by dokázala základňu zničiť; potom sa malo presunúť k Falklandám na verejne priznané boje.

Kráľovské námorníctvo dorazilo o niekoľko dní neskoro na záchranu tajnej základne na Južnej Georgii, ako som oznámil minulý mesiac; dovtedy však panikáriaca Thatcherovej vláda už vyslala do južného Atlantiku približne dve tretiny Kráľovského námorníctva. Navyše Rusko už v súvislosti s tajnou operáciou na Južnej Georgii potopilo najmenej jednu britskú loď. Thatcherovej vláde tak nezostalo nič iné než vstúpiť do boja s Argentínou; inak by nebolo možné vysvetliť obrovské britské nasadenie do južného Atlantiku, a už vôbec nie utrpené ťažké straty.

Keď som minulý mesiac, 30. apríla, nahrával AUDIO LIST č. 74, britská blokáda Falklánd sa práve začínala. Neskôr v ten deň entita prezident Reagan oznámila, že Spojené štáty aktívne stoja na strane Británie. Oznámenie bolo víťazstvom vojnovkej frakcie Pentagonu. Boje okolo Falklánd sa okamžite začali prudko stupňovať. Dňa 1. mája Briti podnikli bombardovacie nálety na letisko v Port Stanley a 2. mája britská ponorka torpédovala druhú najväčšiu argentínsku loď, krížnik General Belgrano. Potopil sa do 24 hodín a zanechal viac než 300 mŕtvych argentínskych námorníkov. Očakávalo sa, že jeho potopenie Argentínčanov demoralizuje, namiesto toho ich však rozzúrilo. Belgrano bol potopený v čase, keď britské sily neohrozoval. Argentínčania sa rozhodli, že je čas vytriahnuť proti Británii svoje skryté eso.

Minulý mesiac som oznámil, že Argentína dostala určité sľuby výmenou za umožnenie tajnej operácie na Južnej Georgii. Jedným z nich bol sľub tajnej ruskej vojenskej pomoci proti Británii. Konkrétne sa prisľúbilo, že Rusi budú zasahovať súbežne s argentínskymi leteckými a námornými operáciami spôsobmi, ktoré majú vyrovnať pomer síl. Argentínski vojenski vodcovia si tak môžu pripísať plné zásluhy za vlastné aj za tajné ruské útoky na Britov. Zároveň má tento postup zachovať nejasnosť ruskej úlohy v bojoch.

Dňa 4. mája sa argentínske letectvo rozhodlo ruské sľuby preveriť. Dvojica stíhacích bombardérov vyrazila nad Atlantik zaútočiť na Kráľovské námorníctvo. Na základe prieskumných údajov dodaných ruskými špiónážnymi družicami smerovali priamo k flotile. Keď sa tieto dve nízko letiace argentínske prúdové lietadlá objavili na obzore, zachytil ich radar britskej flotily. Zároveň ruská kozmosféra vznášajúca sa mnoho míľ nad flotilou dokončila zamierenie na jednu z lodí. Bola to jedna z najnovších, najmodernejších a technicky najvyspelejších britských lodí, navrhnutá osobitne na ochranu flotily pred leteckým útokom. Bola to loď H.M.S. Sheffield, raketový torpédoborec typu 42. Dávno predtým, než sa obe argentínske lietadlá priblížili na vzdialenosť umožňujúcu útok, kozmosféra vystrelila svoju zbraň s lúčom nabitých častíc smerom nadol na loď. Do biela rozžeravený lúč subatómových častíc prerazil hliníkovú nadstavbu tesne za mostíkom pri hornej časti lode. V zlomku sekundy sa prepálil cez vrstvy kovu smerom nadol do útrob lode. Samotný hliník lode okamžite horel. Argentínski stíhací piloti sledovali veľkolepý výbuch a intenzívne biele plamene zo vzdialenosti takmer 20 míľ. Pohotovo sa obrátili domov bez toho, aby vypálili akékoľvek rakety. Zmätení preživší zo Sheffieldu neskôr povedali, že pred výbuchom neprišlo nijaké varovanie.

Argentínskych vodcov školia operatívci Rockefellerovho kartelu v tom, čo majú verejne hovoriť o vývoji vojny. Tvrdia, že na potopenie Sheffieldu bola použitá raketa francúzskej výroby nazývaná Exocet; pre tých, ktorí poznajú vlastnosti rakety Exocet, však katastrofa Sheffieldu zostala záhadou.

Exocet, priatelia, je typ rakety známy ako strela letiaca tesne nad hladinou. Je navrhnutá tak, aby letela tesne nad vodou a zasiahla loď takmer na vodoryske. Archívne filmové zábery Exocetu, ktoré sa vysielali v televízii, toto správanie jasne ukazujú. Sheffield však bol zasiahnutý blízko samého vrcholu nadstavby; v skutočnosti sa uvádza, že práve preto bol pri zničení H.M.S. Sheffield pomerne nízky počet obetí. Keby rovnaký úder smeroval nízko, k vodoryske, loď by sa pravdepodobne prevrátila a rýchlo potopila. Ak by sa to stalo, uniklo by len veľmi málo členov posádky.

Večer 4. mája sa admirál Martin Wemyss, bývalý riaditeľ britského námorného boja, vyjadril ku katastrofe Sheffieldu v relácii ABC Nightline. Ted Koppel začal slovami:

„Admirál Wemyss, ako je možné, že taká moderná loď nedokázala najprv odhaliť a potom zničiť to argentínske lietadlo?“

Admirál Wemyss odpovedal, citujem:

„Myslím, že je to mimoriadne dobrá otázka, a nedokážem vám dať jednoznačnú odpoveď. Podľa môjho názoru sa to nemalo stať.“

Nasledujúce dva týždne pokračovali rokovania medzi Argentínou a Britániou, pričom generálny tajomník Organizácie Spojených národov Perez de Cuellar sa ich pokúšal sprostredkovať.

Medzitým Thatcherovej vláda naďalej posilňovala britskú armádu v južnom Atlantiku. Dokonca aj luxusná loď Queen Elizabeth II bola zrekvirovaná a premenená na transportnú loď pre vojakov. Vyplávala 12. mája s približne 3 200 vojakmi na palube.

Stratégia Thatcherovej vlády ovládanej bolševikmi je veľmi jednoduchá, priatelia. Veľmi dobre vedia, že posielajú Kráľovské námorníctvo do pasce, ale veria, že keď rozmnožia námornú silu v južnom Atlantiku takmer za hranice rozumu, zvíťazia. Britské nasadenie robia v porovnaní s argentínskym takým obrovským, že úplná porážka Britov Argentínou by vyzerala nepravdepodobne. Umožnila by otvorene a vierohodne nastoliť otázku tajnej ruskej pomoci Argentíne a to by mohlo pomôcť rozpútať práve tú jadrovú vojnu, ktorej sa Rusko podľa ich vedomostí snaží vyhnúť.

V súlade s touto stratégiou hrubej sily Thatcherovej vláda naďalej vrhá do bojov v južnom Atlantiku každú dostupnú loď. V súčasnosti je vo vojnovej zóne alebo na ceste k nej viac než 100 britských lodí. To je takmer celé Kráľovské námorníctvo! Postoj je takýto: za každú loď, ktorú Rusi a Argentínčania potopia, Thatcherovej vláda pošle ďalšie dve — čokoľvek, len aby Británia získala Falklandy späť, pretože ak sa to nepodarí, Thatcherovej vláda padne a to bude neúspechom bolševickej moci v Británii.

Dňa 19. mája sa rokovania poslednej nádeje v Organizácii Spojených národov napokon zrútili. Británia bola konečne pripravená na inváziu. Po skončení rokovaní v ten večer sa oznámilo, že britský vojnový kabinet sa stretne nasledujúce ráno. Údajne malo stretnutie rozhodnúť, či dá invázii zelenú — všetko to však bola lešť, ktorá mala pomôcť vytvoriť moment prekvapenia proti Argentíne aj proti Rusku.

Prvá fáza zložitej inváznej stratégie už vstupovala do akcie. Večer 19. mája bola britská invázna flotila rozdelená na dve skupiny — jedna bola 150 míľ priamo východne od Port Stanley, druhá 100 míľ severovýchodne. Krátko pred polnocou washingtonského času sa obe invázne sily začali približovať k pobrežiu. Ruské kozmosféry a ponorky zasiahli spoločne. Obe britské útočné skupiny sa dostali pod palbu. Najmenej dve lode rozhodujúce pre útok boli zasiahnuté a ťažko poškodené. Do 2.00 hod. washingtonského času obe útočné sily prerušili postup k oblasti Port Stanley. Ruské sily nato boj ukončili. Rusi verili, že zmarili britskú inváziu; ale, priatelia, mýlili sa.

Dve veľké invázne skupiny, ktoré v noci 19. mája ohrozovali Port Stanley, v skutočnosti uskutočňovali odpútavaciu akciu. Britskí stratégovia vedeli, že Rusi majú k dispozícii silu na zastavenie akejkoľvek invázie. Jedinou šancou na úspech bolo presvedčiť Rusov, že inváziu zastavili, a potom nejako tajne dostať vojakov na breh. Preto dve veľké invázne sily 19. mája v skutočnosti vykonávali klamnú akciu! Väčšina britských inváznych vojakov už nebola na palube transportnej lode Canberra ani na výsadkových lodiach. Namiesto toho ich presunuli na iné lode, ktoré sa bežne nepoužívajú na obojživelné operácie.

Ráno 20. mája zložité britské klamanie pokračovalo. Až do predchádzajúceho dňa britské vyhlásenia hovorili o bezprostrednej rozsiahlej invázii, ale ráno 20. mája sa náhle zmenili. Hovorcovia britského ministerstva obrany zrazu začali hovoriť, že Briti sa na určitý čas obmedzia na malé prepadové útoky s rýchlym stiahnutím. Bolševickí vojenski plánovači v Londýne chceli Rusko ešte viac presvedčiť, že invázia bola predošlej noci zastavená. Fungovalo to.

Malé skupiny britských lodí sa začali pohybovať okolo Falklánd, akoby chceli sem-tam vysadiť malé nájazdové oddiely. V skorých ranných hodinách za tmy 21. mája jedna z týchto malých skupín lodí vplávala do severného konca Falklandského prielivu medzi ostrovmi. V rozpore s tlačovými správami medzi nimi nebola transportná loď Canberra ani výsadková loď. Takéto lode by Rusov, ktorí všetko sledovali z kozmosfér vysoko nad nimi, upozornili, že sa chystá veľké vylodenie. Namiesto toho bola kľúčovou loďou, ktorá vplávala do zálivu San Carlos, nemocničná loď Uganda. Pod rúskom tmy sa priblížila k pobrežiu. Britskí útoční vojaci, natlačení v Ugande ako sardinky, zliezali po jej bokoch po povrazových rebríkoch do motorových člnov. Člny prevážali vojakov na krátku vzdialenosť na breh, jednu skupinu za druhou. Hneď po vylodení mali vojaci rozkaz rýchlo sa rozptýliť. Takto sa stali nevhodnými cieľmi pre akýkoľvek útok ruských kozmosfér hliadkujúcich míle nad nimi. Zbrane s časticovými lúčmi sú ničivé proti sústredeným cieľom, ale veľmi neúčinné proti ľuďom rozptýleným na širokom území. Do úsvitu aj ďalšie lode vylodili vojakov rovnakým spôsobom. Keď denné svetlo odhalilo, čo sa skutočne deje, už bolo neskoro. Britská invázia na Falklandy prebiehala. Len čo sa Briti dostali na breh s výrazným počtom vojakov, ich šance na opätovné získanie ostrovov začali rýchlo rásť. Tajná ruská pomoc Argentínčanom je oveľa uskutočniteľnejšia na mori a vo vzduchu než na súši.

Počas posledných 10 dní sme počuli o množstve ničivých argentínskych leteckých útokov. Briti dosiaľ priznali stratu najmenej piatich lodí, niekoľkých vrtulníkov a lietadiel Harrier s kolmým štartom; britské pozemné sily však boli postupne posilňované a začali postupovať cez Východný Falkland smerom k Port Stanley. Podľa dnešných správ, 31. mája, sa britské pozemné sily približujú k hlavnej argentínskej posádke v Port Stanley. V tunajších správach sa operácia vykresľuje ako pomerne ľahká úloha, ale to má od pravdy ďaleko.

Britské straty v pozemných bojoch boli oveľa vyššie, než sa priznáva, a na mori utrpelo Kráľovské námorníctvo veľmi ťažké straty, ktoré správy zatiaľ ani nenaznačujú. Mnohé lode boli vážne poškodené; a všetky — opakujem, VŠETKY — lietadlá pôvodného kontingentu Sea Harrier s kolmým štartom boli vyradené z činnosti. Obe britské lietadlové lode, Hermes aj Invincible, boli zbavené schopnosti vypúšťať prúdové lietadlá. Harriery, ktoré teraz operujú okolo Falklánd, sú iným typom než modro natreté Sea Harriery s ostrou prednou časťou. Majú zelenú a hnedú kamufláž. Priatelia, sú to Harriery námornej pechoty Spojených štátov a operujú z americkej lode!

To, čo tu odhaľujem, priatelia, sa rozchádza s oficiálnymi príbehmi, ale toto je vojna, ktorú nikdy nevidíte. Fotografie britských obojživelných cvičení na ostrove Ascension boli vydávané za snímky invázie na Falklandy. Vysielačie zariadenia British Broadcasting Corporation na Ascensione pred týždňami prevzala britská armáda. Teraz denne počúvame správy z Ascensionu, o ktorých sa tvrdí, že pochádzajú z operačného zväzu. Ešte viac než zvyčajne bola pravda prvou obeťou falklandskej vojny.

Tunajší bolševickí vojenský plánovači aj tí v Thatcherovej vláde v Británii sa snažia nájsť spôsob, ako falklandskú vojnu využiť na vlastné účely. Dosiaľ stále nespomaľujú svoj rýchly harmonogram PRVEJ JADROVEJ VOJNY.

O niekoľko krátkych týždňov sa objaví veľmi viditeľná stopa o stave bolševického harmonogramu jadrovej vojny. Mám na mysli, priatelia, nadchádzajúci štvrtý let raketoplánu. Všetky doterajšie lety raketoplánu mali vojenskú povahu, ako som už podrobne vysvetlil. Raketoplán je jedinou nádejou Pentagonu na opätovné získanie vojenského oporného bodu vo vesmíre pre nastávajúcu vojnu. Teraz sa po prvý raz dokonca priznáva, že ďalší let raketoplánu bude vojenský.

Štvrtý let raketoplánu je v súčasnosti naplánovaný na 27. júna, teda za menej než mesiac. Ak sa nájde nejaká zámienka na odklad letu, bude to odrážať spomalenie plánov jadrovej vojny Pentagonu; ak však raketoplán č. 4 odštartuje podľa harmonogramu, bude to znamenať, že tunajší bolševici sa stále držia svojho septembrového termínu vojny.

V AUDIO LISTE č. 73 som oznámil, že raketoplán po prvý raz uspel vo svojej hlavnej vojenskej misii. V marci bola na obežnú dráhu vynesená odolná superšpionážna družica vyzbrojená laserom, aby získala čerstvé prieskumné údaje o Rusku. Ide o prvú aktualizáciu údajov o ruských cieľoch odvtedy, čo Rusko pred približne štyrmi rokmi zničilo americké špionážne družice. Údaje o cieľoch z novej družice boli teraz začlenené do jadrového vojnového plánu PROJEKT Z, ktorý som zverejnil v AUDIO LISTE č. 73.

Teraz sa raketoplán č. 4 pripravuje na inú misiu. Podľa vojnového plánu PROJEKT Z sa nastávajúca jadrová vojna začne prekvapivým jadrovým útokom amerických lietadiel Stealth do Ruska. Pokúsia sa vyradiť všetky ruské vesmírne základne — štyri kozmodrómy pre rakety aj zariadenia kozmosfér na Sibíri. Ak všetko pôjde podľa plánu, všetky tieto zariadenia budú súčasne vyhodené do vzduchu vodíkovými bombami. Len čo sa to stane, zvyšok amerického jadrového arzenálu má byť vypustený proti Rusku, ako som už opísal.

V bolševickom pláne prvého úderu proti Rusku však zostáva jedno slabé miesto. Za súčasného stavu budú musieť tunajší bolševici predpokladať, že prvá fáza plánu útoku v určitom čase uspela. Dôvodom je, že Spojené štáty momentálne nemajú prostriedok na overenie, či sa počiatočný útok lietadlami Stealth podaril. Keď Rusko pred štyrmi rokmi zničilo americké špionážne družice, zničilo aj naše vysoko letiace družice včasného varovania. Tunajší bolševickí vojnoví plánovači tak nemajú spôsob, ako zistiť, či ich bomby v Rusku vybuchli. Raketoplán č. 4 má tento problém vyriešiť o niekoľko týždňov!

Prísne tajným nákladom ministerstva obrany je kryogénny systém infračervených senzorov. Je navrhnutý na pozorovanie Ruska z geostacionárnej obežnej dráhy. Zaznamená výbuchy amerických vodíkových bômb v Rusku, keď k nim dôjde. V okamihu, keď vyšle do Pentagonu signál potvrdzujúci výbuchy, sa spustí zvyšok amerického prvého jadrového úderu proti Rusku.

Aby infračervený senzor letectva mohol splniť svoju úlohu, musí byť umiestnený na geostacionárnej obežnej dráhe. Tá je vo výške viac než 22 000 míľ nad rovníkom. Samotný raketoplán tak vysoko nemôže vystúpiť; dostane sa iba na nízku obežnú dráhu Zeme, azda 150 míľ vysoko. Aby systém senzorov letectva prekonal zvyšnú vzdialenosť, musí byť pripevnený na raketu. Raketoplán vynesie na nízku obežnú dráhu celú zostavu — systém senzorov, raketu a všetko ostatné. Odtiaľ raketa dopraví systém senzorov na požadované miesto vysoko nad rovníkom.

Priatelia, bolševickí vojnoví plánovači v Pentagone zatiaľ naďalej pokračujú v odpočítavaní k PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Falklandská kríza sa začala ako úsilie zabrániť jadrovej vojne alebo ju oddialiť, ale namiesto toho môže napokon pomôcť rozpútať práve túto vojnu! Ak sa tak stane, štvrtý americký let

raketoplánu by sa mohol ukázať ako posledná americká pilotovaná misia do vesmíru.

Senzor letectva, ktorý má overiť úspech nadchádzajúceho počiatočného amerického útoku na Rusko, bude napokon zničený ruskými vesmírnymi zbraňami. Skôr než sa to stane, sa bolševickí plánovači v Pentagone pokúsia rozpútať PRVÚ JADROVÚ VOJNU.

Téma č. 2 — EKONOMICKÝ ÚTOK NA ÚSTAVU SPOJENÝCH ŠTÁTOV

Už dva mesiace dominuje správam falklandská kríza. Rovnako sa do titulkov dostávajú rastúca hrozba jadrovej vojny a silnejúce protijadrové nálady; pre milióny Američanov sa však iná kríza zdá oveľa dôležitejšia. Je to dlhodobá kríza, ktorá nás sprevádza už mnoho rokov. Touto narastajúcou krízou, priateľia, je rozpadávajúca sa ekonomika Spojených štátov a americký dolár.

Práve tento mesiac, v máji 1982, prišli z ekonomického frontu najrôznejšie zlé správy. Dňa 7. mája vláda oznámila, že nezamestnanosť podľa oficiálneho výpočtu dosiahla 9,4 percenta, najvyššiu úroveň od veľkej hospodárskej krízy. A iba o päť dní neskôr prišiel ďalší šok — Braniff Airlines náhle ukončili prevádzku a požiadali o vyhlásenie konkurzu. Bolo to vôbec prvýkrát, čo skrachovala veľká americká letecká spoločnosť prevádzkujúca hlavné linky. Braniff, podobne ako čoraz viac iných podnikov, zlomila hora dlhov. Keď úrokové sadzby uprostred hlbokkej recesie zostávajú závratne vysoké, čoraz viac spoločností jednoducho nedokáže prežiť. Obmedzovanie výroby, prepúšťanie a bankroty sa naďalej šíria a čoraz viac ľudí prichádza o prácu. Táto recesia je mimoriadne krutá, pretože je inflačná.

Teraz žijeme v ére STAGFLÁCIE, pred ktorou som varoval vo svojej knihe SPRISAHANIE PROTI DOLÁRU takmer pred desiatimi rokmi. Zámerné plány na zničenie amerického dolára, ktoré boli uvedené do pohybu už dávno, teraz výrazne pokročili.

Od roku 1970 spoločné účinky inflácie a daní znížili kúpnu silu dolára o 55 percent. Štvorčlenná rodina, ktorá v roku 1970 žila z 10 000 dolárov, by v roku 1982 potrebovala výrazne viac než 23 000 dolárov, len aby si udržala rovnakú úroveň. A tento historicky bezprecedentný kolaps dolára pokračuje aj v čase, keď ľudia prichádzajú o prácu.

Už celé mesiace sa deň čo deň vlečie boj o federálny rozpočet. Neustále nám hovoria, že rozpočet je kľúčom k zníženiu neuveriteľných úrokových sadzieb, ktoré zabíjajú ekonomiku, a predsa sa akosi zdá, že sa nikto nedokáže zhodnúť na tom, aký by mal rozpočet byť. Jeden návrh rozpočtu za druhým sa predkladá na posúdenie, len aby bol hlasovaním zamietnutý. Najprv bol rozpočet Reaganovej administratívy, ktorý nikam neviedol. Potom sa začali predkladať najrôznejšie alternatívne rozpočty. Boli republikánske rozpočty, demokratické rozpočty, konzervatívne rozpočty, liberálne rozpočty, kompromisné rozpočty; a každý jeden dosiaľ predložený rozpočet bol zamietnutý. Čoraz viac sa hovorí, že federálny rozpočtový proces zlyháva, že je s ním niečo zásadne zle. Dňa 28. mája entita prezident Reagan odsúdila rozpočtový proces počas návštevy Santa Barbary v Kalifornii, kde mala predniesť prejav. Povedal, citujem:

„Postup vlády Spojených štátov pri predkladaní rozpočtu alebo dospievaní k rozpočtu je asi tým najnezodpovednejším, najviac komickým a neprofesionálnym usporiadaním, aké kedy nejaký vládny orgán používal. Nazýva sa to ‚prezidentov rozpočet‘, a predsa na ňom nie je nič záväzné. Predloží sa Kongresu a oni sa ním ani nemusia zaoberať.“

Priateľia, prosím, pozorne si všimnite, ako bola táto prezidentova kritika formulovaná. Navrhujem, aby ste zastavili svoj magnetofón a prehrali si ju ešte raz, pretože entita Reagan neprednášala iba bežné politické pokarhanie svojim politickým oponentom. Odsudzovala samotný proces a dodala, citujem:

„Myslím, že by sme sa teraz mali naozaj dôkladne zamyslieť nad rozpočtovým procesom, ktorý by zodpovedal veľkej vláde veľkého národa.“

Priatelja, Reaganov výber Santa Barbary v Kalifornii na toto vyhlásenie bol symbolický. Je totiž skutočnosťou, že takzvané „dôkladné zamyslenie“, ktoré odporúčal pre nový rozpočtový proces, už prebehlo; a ako prezident veľmi dobre vie, prebehlo v Santa Barbare v nadácii oslobodenej od daní, nazývanej „Centrum pre štúdium demokratických inštitúcií“. Práve tam bola napísaná tajná nová ústava pre Ameriku vrátane podrobných nových ustanovení o rozpočtovom procese!

Pred siedmimi rokmi, v roku 1975, som vydal brožúru, v ktorej som tajnú novú ústavu preskúmal z právneho hľadiska. Celý text novej ústavy je v brožúre obsiahnutý. Ak máte výťah, môžete si o navrhovanom novom rozpočtovom procese prečítať sami. Všetko je tam čierne na bielom. Medzi dôležité pasáže, ktoré treba pozrieť, patria:

ČLÁNOK IV — PLÁNOVACIA ZLOŽKA, oddiely 2, 4 a 7; ČLÁNOK V — PREZIDENTSKÝ ÚRAD, oddiel 1; a ČLÁNOK VI-(b) — SNEMOVŇA REPREZENTANTOV, oddiel 8.

To, čo zistíte, ak si prejdete rozpočtový proces opísaný v novej ústave, je veľmi významné. Keď sa odstráni všetko to právnický znejúce zahmlievanie, ukáže sa, že celý rozpočtový proces je pevne pod palcom prezidenta.

Napríklad Reagan sa v Santa Barbare sťažoval, že „prezidentov rozpočet“, citujem:

„...sa predloží Kongresu a oni sa ním ani nemusia zaoberať.“

Priatelja, tajná nová ústava by to napravila. ČLÁNOK VI-(b), oddiel 8 sa začína, citujem:

„Snemovňa bezodkladne posúdi ročný rozpočet.“

Navyše Snemovňa nedostáva nijakú úlohu pri zostavovaní rozpočtu. Ak sa odváži proti čomukoľvek namietat', rozpočet sa vracia takzvanej Plánovacej rade, ktorú ovláda — uhádli ste — prezident.

Reaganov útok na rozpočtový proces je iba najnovším z pokračujúcej série skrytých krokov, ktoré majú pripraviť cestu novej ústave. Tento krok je významnejší tým, že je prepojený so silnými ekonomickými silami, ktoré majú proces urýchliť.

Počas mesiacov vykonštruovaného dohadovania si „vydržiavaný“ Kongres zvykal Američanov na problém rozpočtu, a robil to v čase, keď sa neistote okolo rozpočtu pripisovalo zhoršovanie ekonomických ťažkostí!

Teraz prichádza prezident a hovorí, že riešením je zmeniť celý proces.

Rastúca rozpočtová kríza je spojená aj s ďalšou veľkou zmenou, ktorú entita prezident Reagan verejne presadzuje. Touto zmenou, priatelja, je navrhovaný „dodatok o vyrovnanom rozpočte“ k našej súčasnej ÚSTAVE SPOJENÝCH ŠTÁTOV.

Práve teraz prebieha úsilie zvolať ústavný konvent na zavedenie dodatku o vyrovnanom rozpočte. Väčšina požadovaného počtu štátov už výzvu na takýto konvent ratifikovala! Ak ju v tejto chvíli ratifikujú už len ďalšie tri (3) štáty, zvolanie ústavného konventu bude právne povinné. Zámienkou na jeho zvolanie by bolo zavedenie dodatku o vyrovnanom rozpočte. Problémom je, že po zvolaní konventu neexistuje spôsob, ako mu zabrániť, aby sa vymkol spod kontroly a prepísal celú ÚSTAVU! V skutočnosti presne takto vznikla naša súčasná ÚSTAVA SPOJENÝCH ŠTÁTOV. Pôvodným zámerom bolo iba zmeniť „Články konfederácie“; keď však konvent skončil, vznikla úplne nová ústava.

Tí, ktorí teraz stoja za úsilím o nový ústavný konvent, chcú, aby sa to isté zopakovalo; a ak sa to stane, majú pripravený svoj vzor starostlivo upravenej ústavy DIKTATÚRY!

V minulosti prebehlo niekoľko ďalších snáh o zvolanie ústavného konventu, podobných tej súčasnej. Každá bola postavená na nejakej oblúbenej myšlienke toho či onoho druhu, ale zakaždým vyhasla. Dost ľudí rozpoznalo nebezpečenstvo ústavného konventu, ktorý by sa vymkol spod kontroly, a zabránilo tomu. Tentoraz je však nebezpečenstvo oveľa väčšie než kedykoľvek predtým, pretože zámienka navrhovaného konventu je priamo spojená s peňaženkami ľudí.

Rôzni finanční hovorcovia nám v televízii hovoria, že za naše ekonomické ťažkosti môžu vysoké úrokové sadzby, čo je polopravda. Tiež nám hovoria, že vládne deficity udržiavajú tieto katastrofálne sadzby vysoko. Potom nám predvádzajú vládu, ktorá sa zdanlivo nedokáže rozhodnúť o rozpočte. A napokon, kedykoľvek bude rozpočet prijatý, bude obsahovať najväčšie deficity v dejinách — výrazne viac než sto miliárd dolárov.

Na tomto pozadí sa sľub úľavy prostredníctvom dodatku o vyrovnanom rozpočte môže ukázať ako príliš lákavý na to, aby sa mu dalo odolať. Ak sa tak stane, úsilie o zvolanie ústavného konventu uspeje a my Američania pritom predáme svoje prvorodenstvo za misu šošovice!

Priatelia, toto všetko môže teraz znieť takmer nepodstatne vzhľadom na príznak možnej jadrovej vojny do konca leta, ale nikdy nezabudnite, že vojnové plány sú plánmi ľudí, nič viac. Takéto plány sa v mnohých prípadoch zvyknú poukázať; a v prípade týchto plánov jadrovej vojny prebiehajú horúčkavé pokusy, aby sa pokazili.

Bolševickí vojnoví plánovači, ktorí ovládajú Pentagon, chcú jadrovú vojnu; ich protibolševickí nepriatelia, ktorí teraz vládnu Rusku, však vojnu nechcú a snažia sa jej zabrániť. Rovnako Rockefellerov kartel tu v Amerike vedie mocenský boj proti bolševikom v snahe zastaviť vojnový plán.

Ak Rockefellerovské záujmy uspejú pri opätovnom získaní kontroly nad vládou Spojených štátov, plánujú zastaviť bolševické odpočítavanie k vojne. Rockefellerovská skupina však tento boj vedie iba pre seba, priatelia, nie pre vás či pre mňa! Práve oni stoja za tajnou novou ústavou a úsilím o ústavný konvent. Ak sa im podarí poraziť tunajších bolševikov, zamýšľajú to využiť. Pomocou svojej tajnej novej ústavy nás plánujú dostať pod svoju nadvládu úplnejšie než kedykoľvek predtým.

V AUDIO LISTE č. 72 pred tromi mesiacmi som oznámil, že tu vo Washingtone sa pripravuje vojenský štátny prevrat. Má ísť o prevrat Rockefellerovských operatívcoch vo vláde proti bolševickým operatívcom. Mužom, ktorý ho riadi, je štvorhviezdičkový generál — Alexander Haig.

Protibolševický prevrat sa dosiaľ neuskutočnil, ale získava pôdu. Jeden významný zisk Rockefellerovskej frakcie prišiel minulý mesiac, keď sa všetky oči upierali na falklandskú krízu. Dňa 21. apríla bolo oznámené, že admirál Bobby Inman, zástupca riaditeľa CIA, „odstúpil“ s okamžitou účinnosťou. Inmana vytlačila Rockefellerovská frakcia. Bleskovou rýchlosťou ho nahradil John McMann, kariérny profesionál CIA!

Boli to Rockefellerovci, ktorí už dávno vytvorili CIA ako svoju súkromnú detektívnu agentúru, a teraz rýchlo pracujú na obnovení kontroly, ktorú nad CIA stratili pred tromi rokmi.

Vnútorne boje medzi Rockefellerovskou a bolševickou frakciou vo vláde sa stupňujú, zatiaľ čo vojnová zápalná šnúra je čoraz kratšia. Prezident Reagan aj minister Haig sú pod prísnou ochranou. Toto leto 1982 bude nebezpečné pre nich aj pre Ameriku.

Téma č. 3 — BILLY GRAHAM PROTI BOLŠEVICKEJ VOJNOVEJ LOBBY

Večer 16. mája si milióny Američanov naladili televízory na NBC, aby si pozreli prvú časť osobitnej minisérie. Bola to veľkolepá dramatizácia ciest a dobrodružstiev Marca Pola. Počas nasledujúcich štyroch večerov diváci sledovali pôsobivú rekonštrukciu jeho zážitkov pri ceste do Číny. Medzi scény dobrodružstva a nádhery boli vložené krátke scény zobrazujúce, čo sa s Marcom Polom stalo po návrate domov do Benátok. Odvážil sa hovoriť o miestach, kde bol, a veciach, ktoré videl a ktoré odporovali vtedajšej dogme, a tak bol súdený za kacírstvo.

Dnes, v roku 1982, si radi myslíme, že sme príliš osvietení na to, aby sme uzatvárali myseľ ako inkvizítori Marca Pola; skutočnosťou však je, že aj dnes sú tí, ktorí spochybňujú vopred utvorené predstavy, rýchlo označení za kacírov a podobne. Dokonalý príklad sa objavil v nedeľu ráno 16. mája. Ironicky to bolo v ten istý deň, keď sa začal seriál Marco Polo. Priatelia, mám na mysli rozhovor s evanjelistom Dr. Billym Grahamom v spravodajskej relácii ABC „This Week with David Brinkley“.

Dr. Graham sa práve vrátil do Anglicka z účasti na päťdňovej náboženskej konferencii, ktorá sa konala — zo všetkých miest práve tam — v ruskej Moskve. Bol jedným z viac než 400 náboženských vodcov z 80 krajín, ktorí sa konferencie zúčastnili. Prišli na pozvanie Ruskej pravoslávnej cirkvi, ktorá konferenciu usporiadala. Veľkú časť účastníkov tvorili kresťanskí vodcovia ako Dr. Graham, ale bolo tam aj mnoho predstaviteľov ostatných veľkých svetových náboženstiev. Neboli tam preto, aby obracali druhých na svoju vieru, súťažili alebo sa navzájom odsudzovali. Namiesto toho to bola vzácna príležitosť, aby títo vodcovia vytvorili mosty vzájomného porozumenia, čo sa v našom svete až príliš často zanedbáva.

Bola to náboženská konferencia, akú svet nevidel viac než 80 rokov. Naposledy sa niečo podobné uskutočnilo pred rokom 1900. Konalo sa to tu v Amerike, v Chicagu, a nazývalo sa to „Parlament náboženstiev“. Niektorí sa tohto historického stretnutia myslí obávali a odvtedy ho odsudzovali. Výsledkom je, že sa tu v Amerike nikdy nezopakovalo; ja však tvrdím, priatelia, že tieto obavy boli bezdôvodné. Parlament náboženstiev nezničil kresťanstvo ani nepremenil Američanov zo dňa na deň na budhistov, moslimov či hinduistov. Vytvoril na určitý čas putá porozumenia a úcty tam, kde predtým chýbali. Priatelia, je psychologickou skutočnosťou, že zvyčajne je ťažké nenávidieť druhého človeka, keď ho spoznáte. Preto každá vláda odhodlaná viesť vojnu skúša nepriateľa odlúdiť a zbaviť ho osobnej podoby.

Od prelomu storočia vládu Spojených štátov ovládajú prvky, ktoré si cenia vojnu ako nástroj politiky, a preto tu v Amerike už nevidíme žiadne ďalšie Parlamenta náboženstiev.

Naopak, ruská vláda v posledných rokoch prešla drastickou premenou. Noví ruskí vládcovia sú kresťania, ako oznamujem už takmer päť rokov. Po mučivom zápase šiestich desaťročí títo tvrdí rodení Rusi napokon získali prevahu nad tamojšími satanistickými bolševikmi. Pred viac než tromi rokmi začala rastúca moc kremlanských kresťanov vytvárať prekvapivé verejné zmeny. Napríklad na Veľkú noc 1979 sa v Rusku po prvý raz od bolševickej revolúcie uviedol Händelov „Mesiáš“! A niekoľko mesiacov predtým, v januári 1979, sa uskutočnila prvá legálna zásielka Biblií do Ruska od roku 1917. Americká biblická spoločnosť požiadala ruskú vládu o povolenie a dostala ho.

V AUDIO LISTE č. 44 pred viac než tromi rokmi som vyzval amerických kresťanských vodcov, aby sa postavili za mier skôr, než bude neskoro. Navrhoval som „Púť za mier“ do Moskvy. Jej účelom malo byť nadviazanie nových väzieb dôvery a porozumenia s novým kresťanským vedením Ruska. Takto mali americkí cirkevní predstavitelia príležitosť konkrétnym spôsobom prevziať iniciatívu a pomôcť odvrátiť jadrovú katastrofu. Odozva, ako som neskôr oznámil, bola žalostná. Na večnú hanbu amerického kresťanského spoločenstva prejavila vôbec nejaký záujem iba maličká hŕstka kresťanských vodcov! Kresťanskí vodcovia Ameriky zväčša odmietli podať ruku kresťanského spoločenstva svojim bratom v

Rusku.

Teraz sa však púť za mier do Moskvy napokon uskutočnila. Keďže americkí kresťanskí vodcovia sa neunúvali prevziať iniciatívu, urobili to namiesto nich tí ruskí! Pozvali náboženských vodcov z celého sveta na púť za mier do Moskvy a svoje päťdňové zhromaždenie nazvali, citujem:

„Konferencia náboženských pracovníkov za záchranu posvätného daru života pred jadrovou katastrofou.“

Keď Billy Graham a niektorí ďalší západní kresťanskí vodcovia dorazili do Moskvy, čoskoro zistili, že nie je taká, ako im ju vykresľovali. Dr. Graham zistil, že sa nikto nepokúšal obmedzovať jeho náboženské poslanie. Dovolili mu aj väčšiu slobodu pohybu, než očakával. V sobotu večer pred začiatkom konferencie sa rozhodol neohlásene navštíviť niekoľko moskovských kostolov. Zašiel do troch rôznych ruských pravoslávnych chrámov a šokovalo ho zistenie, že boli plné veriacich až do posledného miesta. Ako neskôr povedal na tlačovej konferencii, citujem:

„To by ste v Charlotte v Severnej Karolíne nikdy nezažili.“

Dr. Graham vyslovil množstvo vyjadrení o svojich skúsenostiach v Moskve a všetky sa zrejme zbiehajú k jednému: v Rusku prebieha oveľa viac kresťanského uctievania, než zjavne očakával, a s väčšou slobodou.

Keď sa Billy Graham vrátil na Západ, musel sa cítiť trochu ako náboženský Marco Polo. Vybral sa na zakázaný Východ a zistil, že ho neobývajú škriatkovia a príšerné beštie. Namiesto toho odchádzal so srdcom zvlášťne „zahriatym“. Azda očakával, že ľudia doma uvítajú jeho nečakané dobré správy. Napokon, celá naša kresťanská viera stojí na Dobrej zvesti — evanjeliu nášho PÁNA Ježiša Krista. Ak však toto Billy Graham očakával, trpko sa mýlil.

Keď sa vrátil na Západ, neprišiel k ľuďom dychtivým počuť viac z jeho dobrých správ, ale k nepriateľstvu a odsudzovaniu! Stále nám hovoria, že Rusko je ateistická krajina, ktorá je mimo možnosti vykúpenia, a tak už zo samotnej definície slová Billyho Grahama o čo i len obmedzenej náboženskej slobode v Rusku predstavovali kacírstvo. Narazil na drviacu kritiku od ľudí odhodlaných zraziť ho za to, že povedal o Rusku dobré slovo!

Začalo sa to okamžite zaujatými správami o jeho vyjadreniach v hlavných médiách. V jednom okamihu Dr. Graham spomenul, že v Rusku boli jeho komentáre v tlači podané presne. Naopak, tu v Spojených štátoch boli správy skreslené a citovali ho mimo kontextu.

Dokonalým príkladom zaobchádzania, ktorého sa teraz Dr. Grahamovi dostáva, bol jeho rozhovor 16. mája v relácii ABC „This Week with David Brinkley“. Nazývalo sa to rozhovorom, ale lepším označením by bola inkvizícia. Každý náznak, že kresťania môžu byť dnes v Rusku na tom lepšie než v minulosti, sa stretol s nepriateľstvom. Dr. Grahama znovu a znovu prerušovali a napádali ešte skôr, než stihol dokončiť svoju myšlienku, a mnohé otázky boli v najlepšej tradícii procesov s kacírmi navrhnuté tak, aby ho vyhlásili za vinného skôr, než mohol vôbec odpovedať!

Uvediem len jeden príklad: v istom okamihu ideologický publicista George F. Will spomenul incident, pri ktorom ruská polícia spacifikovala mierového demonštranta. Potom sa spýtal — a toto je presná citácia:

„Vzhľadom na tento dôkaz, že v Sovietskom zväze neexistuje a ani sa nechystá existovať nijaké mierové hnutie, nebolo vám od začiatku jasné, že tento propagandistický festival, na ktorý ste išli, slúžil jednoducho na podporu jednostranného tlaku na mier a odzbrojenie na Západe?“

Priatelia, takzvaná otázka tohto druhu je nástrojom žalobcu, nie objektívneho novinára. Jedným dychom tvrdil, akoby to bola skutočnosť, že v Rusku nie je mierové hnutie, obvinil Dr. Grahama z vedomej spolupráce na sovietskej propagande, naznačil, že všetci svetoví náboženský vodcovia, ktorí sa zúčastnili, boli bábkami, a ignoroval celosvetové zastúpenie na konferencii tvrdením, že všetko bolo namierené na Západ. Takéto obviňujúce otázky na Dr. Grahama strieľali počas celého programu. Jediné prerušenie tejto inkvizície nastalo, keď Dr. Grahama na určitý čas vyradili z diskusie — potom všetci ostatní sedeli a v jeho neprítomnosti ho pre jeho „kacírstva“ nemilosrdne rozoberali zo všetkých strán.

Napriek hrubo nespravodlivému zaobchádzaniu reverend Graham vyslovil niekoľko veľmi výstižných pripomienok. Spomenul, že na moskovskej konferencii bolo aj mnoho ďalších amerických kresťanských vodcov a ďalší tam cestovali samostatne. Povedal, že je mnoho ľudí, citujem:

„...ktorí by zastávali iné názory než tie, ktoré sa tu dnes vyjadrujú. Trochu ma prekvapuje, že tu nemáme niektorých z týchto ľudí.“

Azda najvýstižnejší komentár Dr. Grahama prišiel pomerne skoro v programe; možno čiastočne prispel k zúrivej zatrpknutosti niektorých útokov proti nemu neskôr. Reverend Graham povedal, a citujem:

„Keď dnes ľudia idú napríklad do Číny, tleska sa im za to. Ísť do Číny je úžasné, ale v Číne nie je toľko náboženskej slobody ako v Sovietskom zväze.“

Priatelia, Billy Graham mal v tomto vyjadrení úplnú pravdu. To isté som oznámil vo svojich AUDIO LISTOCH. Priaznivý obraz, ktorý sa teraz vytvára červenej Číne, má čisto politický a vojenský pôvod. Žiaľ, na tieto politické účely sa využívajú aj niektoré skupiny spojené s cirkvami!

Čo Dr. Graham možno nevie, je dôvod prudkých útokov, ktoré v poslednom čase znášal. Priatelia, dostal sa do konfliktu s tunajšou americkou bolševickou lobby za jadrovú vojnu. Chcú vás aj mňa použiť na vykonanie svojej špinavej práce proti Rusku. O tom sú ich plány jadrovej vojny, a preto nám za žiadnu cenu nesmú dovoliť vedieť, že kresťanstvo dnes v Rusku ožíva. Ešte viac sa neodvažujú dovoliť americkému ľudu spoznať, že skutočné vedenie dnešného Ruska je kresťanské, pretože keby sme to všetci vedeli, priatelia, nikdy by sme nesúhlasili s ich plánmi zničiť kresťanské Rusko v termonukleárnej vojne.

ZHRNUTIE NA POSLEDNÚ CHVÍĽU

Teraz je čas na moje zhrnutie na poslednú chvíľu. V tomto AUDIO LISTE som sa pokúsil oboznámiť vás s najnovším pokrokom plánov na vrhnutie Ameriky do jadrovej vojny proti Rusku. Odpočítavanie bolševických vojnových plánovačov, ktorí teraz ovládajú Pentagon, stále pokračuje. Ich vojnové plány poškodila falklandská vojna, ale snažia sa tento konflikt obrátiť na svoje vlastné účely.

Medzitým odpočítavanie k štvrtému letu raketoplánu s jeho tajným vojenským nákladom stále prebieha podľa harmonogramu. Ak misia uspeje, nebezpečenstvo jadrovej vojny sa dramaticky zvýši.

Leto 1982, priatelia, sľubuje byť pre Ameriku nebezpečným obdobím. Za súčasného stavu môže PRVÚ JADROVÚ VOJNU od nás deliť už len tri mesiace, ale tunajší bolševici majú nepriateľov, ktorí sa snažia zastaviť odpočítavanie k vojne.

Tu v Spojených štátoch Rockefellerov kartel pokračuje vo svojom mocenskom boji o opätovné prevzatie vlády od bolševikov. Ako súčasť tohto zápasu napredujú prípravy na vojenský štátny prevrat vedený generálom Alexandrom Haigom. Rovnako aj Rusi naďalej svojimi vlastnými spôsobmi skúšajú zabrániť vojne. Na rozdiel od Rockefellerovho kartelu to Rusi robia z morálnych dôvodov.

Tento mesiac, v máji 1982, sa náboženský vodcovia z celého sveta zišli na náboženskej konferencii, aby sa postavili za mier. Keby sa konferencia konala povedzme vo Washingtone, D.C., počúvali by sme o nej len chválu; konala sa však namiesto toho v ruskej Moskve a už len z tohto dôvodu bola tu v Spojených štátoch odsúdená. Tí, ktorí sa odvážia poctivo podať správu o priaznivých prekvapeniach, s ktorými sa tam stretli, sú pranierovaní ako kacíri. Najviditeľnejším z nich je reverend Billy Graham. Za to, že poctivo a bez predsudkov opísal, čo skutočne videl a zažil, je zo všetkých strán križovaný.

Priatelia, to isté sa stane aj vám, ak sa odvážite otvorene hovoriť o veciach, ktoré viete; ak však neprehovoríte k svojim priateľom, susedom a príbuzným, možno sa nikdy nedozvedia, prečo smerujeme k jadrovej katastrofe. Preto vás vyzývam, aby ste hovorili teraz, a pamätali na sľub nášho PÁNA Ježiša Krista. Povedal:

„Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.“

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.